

Всѣкъй день ный смы длѣжни да просимъ отъ Бога *хлѣба си*, зашто само отъ неговлѣжъ щедрость можемъ ный да го получимъ. Само *насущный хлѣбъ* трѣба да просимъ, зашто не знаемъ да ли ще бѣдемъ живи на слѣдующый день. « Не пецытеся, казва Іисусъ Христосъ, утрѣи, утренній бо собою печется; довлѣтъ днєви злоба его » (Мат. VI. 34).

Ако богъ ни подарява по нѣкогаждъ выше отъ необходимото, то онъ не прави това за да бы злоупотребили ный съ даденото, но за да бы станѣли вѣрни распоредители на подареното намъ относительно до братіята си и считали